

BIBLIOTECA PÚBLICA
SANT GREGORI
MIQUEL
MARTÍ
I POL

Recull de premsa de la Vall del Llémena

Font El Punt

Plana

Data 13 de juny de 2009

SANT GREGORI

El nou consultori s'obre dilluns

13/06/09 02:00 - Sant Gregori - [N.a](#) email protegit

Notícies de ...

- [Sant Gregori](#)

El nou consultori local de Sant Gregori obrirà les portes dilluns que ve. Aquest equipament, al carrer Lluís Companys, substitueix l'antic consultori, al centre cívic. El nou centre té cinc consultes de medicina general, pediatria i infermeria, i una d'urgències. Ha costat 1 milió i mig d'euros.

la contra

«M'estan portant al calabós»

Dos culers es perden la final de la Champions i passen la nit detinguts perquè portaven «armes»: un ganivet per tallar les llonganisses i una navalla de tallar enciams a l'hort

28/05/09 02:00 - [TONI ROMERO](#) email protegit

Típica escena de les grans mobilitzacions blaugrana: mitja dotzena d'amics enfilats a dalt d'una furgoneta, i carretera i manta. Va ser a Basilea, després a París i ahir a Roma. No hi pot faltar el combustible. La màquina *menja* gasoil i els humans, tres pans de quilo i una vastíssima dotació de productes de la terra: pans de quilo o de dos i tota la panòpia de derivats del porc: fuet, llonganissa, bull blanc, bull negre, somaia... Després d'hores i hores de cotxe, quan el Coliseu deixava de ser un miratge, a Civitavecchia –a uns 25 quilòmetres de Roma– apareix un control rutinari dels *carabinieri*. Cap problema, el conductor no beu, el propietari del cotxe és a bord i l'assegurança està en ordre. Però, ai, al maleter! La punta d'un ganivet apareix entre les neveres i els fuets.

–«De qui és això?»

–«Meu.»

–«I per què va armat, vostè?»

–«Armat? Això és per tallar l'embotit!»

–«I aquesta navalla de sota el seient, de qui és?»

–«Ostres, meva. Fa un mes que la vaig trobar a faltar.»

–«Doncs m'hauran d'acompanyar a comissaria.»

Embolica que fa fort. Eren sis culers gironins. Havien de ser set però al final un es va fer enrere, i tenien cinc entrades. Joan Casellas, de Can Maret, de Salt, un conegut venedor de planter hortícola a qui es pot saludar setmana rere setmana en alguns mercats gironins; Lluís Noguera, propietari del restaurant El Cellar de l'Adroher, de Canet d'Adri; els germans Àngel i Josep Martí, del restaurant Crocker's de Girona; el constructor d'Anglès Narcís Costa, i Toni Soler, propietari de la cadena de botigues Hipermoble Girona. De res van servir explicacions, súpliques i peticions de clemència. Anaven armats. Sí, havien sortit dimarts *armats* de paciència, de ganes de passar-s'ho bé i de veure la millor final possible de la Champions. *Armats* de simbologia blaugrana –que, per cert, els *carabinieri* no van tractar gaire bé perquè bufandes i banderes van acabar rebotides per terra en un moment de la discussió– i proveïts de fuets, bulls i llonganisses. El fuet ens el mengem amb les mans, si cal, però per tallar els bulls cal un ganivet. Una *arma* tan imprescindible com la navalla que en Joan Casellas fa servir per tallar els enciams de l'hort i que no sabia que li havia caigut al cotxe.

«Tu, et deixo que m'estan portant al calabós.» Si el diàleg d'unes ratlles més amunt és una recreació molt aproximada del que va passar, aquesta és textual i és de Joan Casellas a dos quarts de vuit del vespre. Als germans Martí, a Costa i a Soler els van deixar continuar cap a Roma a mitja tarda, però Casellas i Noguera han passat la nit al calabós. Avui a les deu del matí s'ha fixat un judici ràpid. Sobre la taula del jutge, les proves: un ganivet amb restes de llonganissa i una navalla de fulla rovellada per la humitat dels centenars d'enciams que ha tallat ran de terra. Tot perfectament embolicat amb bosses de plàstic. Si el jutge té dos dits de seny, es farà un tip de riure, els absoldrà i, més tard i en privat, agafarà els policies per banda i els dirà que no li facin perdre més el temps. Però la final de la Champions, a can Pistras.

Per cert, al següent culer que va passar pel control ja li buscaven les pessigolles: portava un paraigua dels de tota la vida, aquells amb punta llarga i metàl·lica. És clar, anava *armat* en el país del recte, equànime i impol·lut Berlusconi.

la contra

Recollir els fruits de 50 anys

Josep Quer, rector de Cartellà, Sant Medir i Taialà i capellà de la presó de Girona, ha rebut dos homenatges amb motiu de la commemoració del cinquantè aniversari de capellà

26/05/09 02:00 - GIRONA - [montse barrera](#) email protegit

Mossèn Josep Quer, el primer de la dreta, en l'homenatge a Cartellà. Foto: AJUNTAMENT DE SANT GREGORI. [1](#)

Mossèn Josep Quer i Fusté, actualment rector dels pobles de Cartellà, Sant Medir i Taialà, i també capellà de la presó de Girona, ha estat homenatjat dos cops aquest mes amb motiu de la commemoració dels seus 50 anys de capellà: el primer dels actes va ser el passat dia 10 a Cartellà, amb l'assistència d'unes 400 persones, i, el segon, diumenge passat, a Rupià, el seu poble natal, on els seus convilatans li van fer costat omplint l'església. Conegut com mossèn Pitu, al llarg d'aquests cinquanta anys ha estat rector de les parròquies de Castanyet, a Santa Coloma de Farners, de Torroella de Montgrí i de Palafrugell, i des del 1994, de Sant Gregori, parròquia que compartia amb les de Sant Medir, Cartellà i Taialà, fins que fa un parell d'anys va assumir la seva tasca actual. Mossèn Quer, membre del Fòrum Joan Alsina, ha escrit a les revistes dels pobles d'on ha estat rector i va tenir un paper destacat en l'època de la transició política sent rector a Torroella de Montgrí. Va posar a disposició dels partits els locals parroquials per a les seves reunions, i també va ser un dels impulsors dels concerts a l'església d'aquest municipi, fet que li va comportar algun disgust amb el Bisbat, el qual no acabava de veure amb bons ulls la utilització d'aquest edifici per a un ús que no fos el religiós.

El servei religiós que des de fa gairebé una dècada fa a la presó de Girona és el que troba més «gratificant», diu. Hi va un dia a la setmana i, més que el servei religiós, és el fet d'entrar en contacte amb els interns. És la companyia, el parlar, el trobar-se a la cafeteria, al passadís o al pati. Els organitza alguna festa, i els dona targetes per telefonar i rosaris de fusta. Els interns que més pena li fan són els afectats per la droga i la sida. En aquest sentit, mossèn Quer explica un cas que li va fer «molta pena» i que el va portar a una situació límit: es tracta d'un amic seu al qual l'unia molta amistat, i que va ingressar a la presó. El noi va anar a l'enterrament de la seva mare i va estar emmanillat durant tota la cerimònia: «Quan vaig veure que portaven aquell noi emmanillat, em va afectar molt i vaig estar a punt de fer un espectacle, però no el vaig fer», diu Quer. Després, afegeix: «Vam anar cap al cementiri, també emmanillat.» «Era la llei i no critico que l'hi portessin, però vaig estar a punt de fer un crit i dir: 'Emmanilleu-me a mi i deixeu estar aquest noi al costat de la família'», argumenta Quer, que reitera que és el cas que més l'ha afectat. El mossèn remarca que a la presó és on troba «més agraïment i afecte». «Quan vaig a la presó, estic content, sé que allò que faig és ben rebut.» «Procuro implicar-me amb els problemes dels interns, per mi tothom es igual allà, tant si han comès un delictes com un altre». «Això crea una confiança que sense preguntar t'assabentes de coses que a vegades potser no gosarien dir, tot i que penso que ho diuen a l'advocat, al psicòleg o al jutge», afegeix Quer.

Quer manté que ha intentat adaptar-se als temps actuals. Diu que ha tingut alts i baixos i molts dubtes envers la seva condició religiosa. Té 72 anys, i va entrar al seminari als 10. Manté que la situació actual de l'Església és de «dificultat». Veu bé que s'impliqui en política per defensar els drets i deures de la societat, sobretot en el tema de la justícia. Considera que en aquest aspecte l'Església «no hi entra gaire» i «ho hauria de fer més». En canvi, creu que «es fica massa» en temes actuals com ara l'avortament i l'eutanàsia, que diu que s'haurien de deixar més en mans de la ciència. En aquest sentit, creu que l'Església «es precipita massa».

Girona

La Diputació crea una xarxa de serveis locals de promoció econòmica

22/05/09 02:00 - Girona - [A.p](#) email protegit

La Diputació de Girona va signar ahir un conveni amb 37 entitats locals (ajuntaments, consells comarcals, consorcis i associacions) per crear la Xarxa de Serveis Locals de Promoció Econòmica (XSLPE). Segons va explicar el diputat de Promoció Econòmica i Noves Tecnologies, Joan Pluma, es tracta de crear una taula de treball en comú per compartir recursos econòmics, tècnics i formatius per fomentar l'ocupació a la demarcació. (Més informació a www.elpunt.cat). Les línies de treball de la XSLPE són elaborar un mapa de recursos del territori, amb la posada en comú de les accions que es desenvolupen a les diferents comarques; facilitar programes informàtics i mètodes a les entitats (la web ja disponible de polígons industrials) o un programari de gestió de l'oferta i la demanda de treball; fomentar activitats formatives; coordinar els serveis locals del territori, i fer una prospecció de les necessitats de les empreses de les comarques gironines. En aquesta primera convocatòria s'hi han adherit Arbúcies, Banyoles, Begur, Besalú, Blanes, Caldes de Malavella, Cassà de la Selva, Castelló d'Empúries, Celrà, Figueres, Hostalric, l'Escala, Llagostera, Lloret de Mar, Maçanet de la Selva, Palafrugell, Riells i Viabrea, Riudellots de la Selva, Roses, Salt, Sant Feliu de Guíxols, Sant Gregori, Santa Cristina d'Aro, Sarrià de Ter, Torroella de Montgrí, Verges i Vidreres, i també els consells comarcals de l'Alt Empordà, el Ripollès, la Selva, el Baix Empordà i el Gironès, l'Associació de Desenvolupament Rural Integral, el Consorci de les Preses i la Garrotxa, el Consorci Salines Bassegoda, la Fundació Garrotxa Líder i l'Institut Municipal de Promoció de la Ciutat d'Olot. Per tal que s'hi sumin més entitats locals, s'ha obert una segona convocatòria fins al 29 de maig.

La Diputació i 37 ajuntaments i consells comarcals creen una xarxa de serveis locals de promoció econòmica

21/05/09 10:00 - Girona - [anna puig](#) email protegit

L'acte de signatura del conveni entre la Diputació i les entitats locals. [1](#)

La Diputació de Girona ha signat avui un conveni amb 37 entitats locals (ajuntaments, consells comarcals, consorcis i associacions) per crear la Xarxa de Serveis Locals de Promoció Econòmica (XSLPE). Segons va explicar el diputat de Promoció Econòmica i Noves Tecnologies, Joan Pluma, es tractarà de crear una taula de treball en comú per compartir recursos econòmics, tècnics i formatius.

Les línies de treball de la XSLPE són elaborar un mapa de recursos del territori, amb la posada en comú de les accions que es desenvolupen a les diferents comarques; facilitar programes informàtics i metodologies a les entitats (la web ja disponible de polígons industrials o un programari de gestió de l'oferta i la demanda de treball); fomentar activitats formatives; coordinar els serveis locals del territori i fer una prospecció de les necessitats de les empreses de les comarques gironines.

En aquesta primera convocatòria s'hi han adherit Arbúcies, Banyoles, Begur, Besalú, Blanes, Caldes de Malavella, Cassà de la Selva, Castelló d'Empúries, Celrà, Figueres, Hostalric, l'Escala, Llagostera, Lloret de Mar, Maçanet de la Selva, Palafrugell, Riells i Viabrea, Riudellots de la Selva, Roses, Salt, Sant Feliu de Guíxols, Sant Gregori, Santa Cristina d'Aro, Sarrià de Ter, Torroella de Montgrí, Verges, Vidreres, els consells comarcals de l'Alt Empordà, el Ripollès, la Selva, el Baix Empordà i el Gironès, l'Associació de Desenvolupament Rural Integral, el Consorci de les Preses i la Garrotxa, el Consorci Salines Bassegoda, la Fundació Garrotxa Líder i l'Institut Municipal de Promoció de la Ciutat d'Olot.

Per tal que s'hi sumin més entitats locals, s'ha obert una segona convocatòria fins el 29 de maig.

El Projecte T de promoció del teatre amateur entra en la fase següent

S'han escollit quatre companyies per a la Mostra de Teatre, l'antic Visionat

8/05/09 02:00 - Girona - [DANI CHICANO](#) email protegit

A l'esquerra, una imatge de la peça *La senyora de Sade*, de La Funcional Teatre de Figueres, i a la dreta, una de l'obra *Variació sobre el Baró Rampant*, del grup La Bambolina, d'Anglès. / Foto: JOSEP ALGANS / EL PUNT. [1](#) [2](#)

La Funcional de Figueres (*La senyora de Sade*), La Gespa de Palamós (*El casament dels petits burgesos*), Cor de Teatre de Banyoles (*El concert*) i La Bambolina d'Anglès (*Variació sobre el Baró Rampant*) són les quatre companyies que ha seleccionat el jurat del Projecte T, promogut per la Diputació de Girona, per participar en la Mostra de Teatre Amateur Gironí, l'antic Visionat, i aspirar a beques tècniques i de direcció. La Diputació treballa, a més, per crear un circuit d'exhibició.

Les quatre companyies triades pel jurat participaran en la mostra al juny, en una localitat encara per determinar, segons va anunciar ahir el ponent de Cultura de la Diputació de Girona, Roger Zamorano, a més de formar part, alguna d'elles, del cartell de la propera edició del Festival Internacional de Teatre Amateur de Girona (Fitag). En la convocatòria d'aquest any del Projecte T, la primera, s'hi van inscriure 31 companyies, de les quals, cinc se'n van desdir, i una setena van decidir fer efectiu l'oferiment de la Diputació de fer un enregistrament videogràfic professional de l'espectacle, que va passar a formar part del material d'avaluació que ha revisat el jurat del projecte.

De les 31 companyies, 10 han estat triades per formar part del circuit que la Diputació té previst crear, amb la complicitat dels programadors culturals de diversos ajuntaments de la demarcació. Les companyies i els espectacles triats, a més dels quatre que formen part de la mostra, són: El Safareig Ditirambe, de Salt (*El dia més foll*); 7d'Làtex Teatre, de Girona (*El dia de l'espectador*); Grup de Teatre Tnit 6, de Calonge (*Pel celobert*); Teatre de Contacte, de Maçanet de la Selva (*Baula*); Teatre El Mirall, de Blanes (*Espera'm al cel*) i Pocapuc Teatre, de Banyoles (*Péinate como es debido*).

Roger Zamorano i Josep Torner, director de la Casa de Cultura, van anunciar que els grups que s'han inscrit al projecte disposen d'un portal d'internet on han pogut penjar la fitxa tècnica del seu espectacle, notícies diverses, la seva agenda i, en el futur, podran incloure-hi una breu mostra videogràfica dels seus espectacles, a efectes de promoció i contractació. Zamorano i Torner també van explicar que estan treballant en la creació d'un circuit amb els programadors o responsables de sales municipals de diversos ajuntaments, com ara Banyoles, Roses, Figueres, Celrà, Bescanó, Sant Gregori, Anglès, Ripoll, Palafrugell o Calonge, a través de la signatura d'un conveni que establiria el compromís de contractar un determinat nombre d'espectacles de la desena de seleccionats i incloure'ls en la programació estable de les sales respectives.

Queda pendent la tercera fase, que és la de concedir beques per a la formació, la producció i la direcció a les quatre companyies triades pel jurat com a finalistes del projecte.

Teo Ortiz dignifica la humilitat del paisatge quotidià a la Fundació Valvi

L'artista exposa dibuixos sobre cartró i fusta i escultures dels seus diminuts «Individus»

L *voyeur*, un dels *Individus* de Teo Ortiz, espia el seu autor a través del vidre Foto: LLUÍS

Als llocs més indignes de la ciutat, una rotonda, un revolt de carretera, una fàbrica abandonada, hi ha a vegades tanta complicitat inarticulada com en un àlbum de fotografies. Teo Ortiz (Sòria, 1964) ha extret dels seus trajectes rutinaris pels volts de Celrà i de les seves llargues passejades pels camps de l'Empordà i els turons de l'Albera una mena de cartografia sentimental, humanitzada pel reconeixement i la proximitat, que ha reflectit en la selecció de dibuixos i pintures que presenta a partir d'avui (20 h) a la Fundació Valvi. La mostra, oberta fins al 25 d'abril, es complementa amb la sèrie d'escultures dels seus petits *Individus*.

A l'antiga granja de porcs on abans tenia el taller, a Sant Gregori, quan els arbres florien, li entrava per les finestres un enfilall de branques joves i bellugadisses, una bogeria de verd espurnejada de llum, com si el paisatge, la seva cabellera esperrucada, sentís curiositat de sobte pels xiscles i la carnassa que hi havia hagut aquí dins i estirés els dits per tocar-ne l'ombra. A Teo Ortiz, aquelles fulles salvatges, irreverents, li feien tanta companyia, que les va acabar dibuixant, i és possible que més d'un cop se n'endugués a casa algun brot per examinar-lo tot sopant, o per mastegar-ne un nervi tendre fins a xuclar-ne tota la clorofil·la, tot l'ungüent misteriós de les profunditats minerals. Aquest *Interior* llòbrec, un espai tancat en efecte, conquistat per la impetuosa natura, és una de les obres que exposa a partir d'avui a la Fundació Valvi de Girona aquest artista nascut a Sòria, trasplantat a Barcelona fins a 1985 i establert finalment a Celrà, i és potser la més reveladora del procediment poètic, minuciosament bàrbar, sovint amb un cromatisme desafortat, amb què l'autor transforma en delicadesa la sordidesa d'alguns llocs ben vulgars.

Per als seus dibuixos i pintures, quan no recicla un senzill paper, Teo Ortiz se serveix de materials pobres, fustes i cartrons de rebuig, amb marques de maltractament i tot, que prepara amb una emprimació blanca de *gesso* fins a donar-hi una qualitat suavíssima, com de talc escampat amb la mà. És damunt aquesta superfície aparentment precària, que estampa el seu paisatge sense qualitats: la mateixa rotonda de cada dia, la mateixa plaça de prop de casa, el mateix horitzó de núvols delirants a la carretera que porta a l'Empordà, paisatges gens prestigiosos, sense cap concessió al que és pintoresc, que prenen sentit per l'ús i la repetició, la proximitat i el reconeixement. Fins i tot quan busca panoràmiques altives, com les ondulacions del massís del Montgrí vistes des de Sant Miquel, prescindeix de tota sofisticació, de la més elemental temptació per l'efectisme retòric, i es concentra en la pura vastitud del món, aquest onatge de vent i pedra estenent-se fins a l'infinit.

Poques vegades hi ha gent, als seus dibuixos, potser només, com una picada d'ullet, en aquells camps acabats de segar on els pagesos deixen el farratge enrotllat, perquè Teo Ortiz sent una alegria infantil davant aquests manyocs d'herba rodons i portàtils, però quan hi ha alguna silueta humana, s'assemblen a les seves escultures, els *Individus*, unes figuretes d'una subversiva tendresa, fetes amb resina, bronze o plom, anònimes, sense cap tret peculiar, generalment minúscules, cohibides, absortes o tafaneres, perdudes en un buit immens, dalt d'una escala llarguíssima, enfilats a un tamboret de bar vertiginós, dalt del precipici d'una columna, però tan segurs, tan concloents, armats amb la seva poderosa soledat.

GIRONA | A.S.

Les obres de construcció dels quatre carrils de l'autopista AP-7 al seu pas per la ciutat de Girona començaran abans de finalitzar aquest any. De tota manera, abans d'això el projecte s'haurà de tornar a exposar públicament perquè s'han hagut de realitzar modificacions al futur accés de Fornells de la Selva.

El director d'exploració d'Acesa, Antoni Español, va reconèixer ahir en declaracions a Ràdio Girona que aquestes modificacions retrassaran el projecte, però que tot i així confia en poder començar les obres a finals d'aquest any 2009. "S'ha de fer una nova informació pública a causa de l'enllaç de Fornells, on han aparegut una sèrie d'al·legacions que el Ministeri ha cregut oportú considerar, però esperem que tota la tramitació ens permeti poder començar les obres a finals d'any", va ressaltar Español.

Aquest tram de les obres és el més complicat del projecte d'ampliació de l'autopista fins a la Jonquera. A més del quart carril s'hauran de construir tres nous enllaços que s'afegiran als ja existents de Girona Nord i Girona Sud.

Acesa inverteix en total uns 300 milions d'euros -que segons es va assegurar no repercutiran en una pujada de les tarifes del peatge- en el projecte d'ampliació entre Maçanet de la Selva i la Jonquera. En aquests moments s'està treballant en el tram Maçanet-Fornells, i el proper on les màquines començaran les operacions serà el que de Vilademuls a la Jonquera.

Les previsions inicials, en començar el projecte, era de tenir les obres acabades a finals de l'any 2010. Una previsió en aquests moments força difícil de complir

Obres iniciades fa un any

L'aprovació del projecte de construcció per part del Ministeri de Foment va tenir lloc el 23 de novembre de 2007, i les obres van començar fa un any, executant-se de manera seqüencial i en quatre trams d'uns 20 quilòmetres, que al seu torn es divideixen en subtrams de 7,5 quilòmetres.

L'ampliació de l'AP-7 a Girona entrarà en servei progressivament i es preveu que els primers trams estiguin en funcionament durant el quart trimestre d'aquest any i que tot el tram estigui transitable a finals del 2010.

Les actuacions a l'autopista al seu pas per les comarques de Girona inclouen l'ampliació a quatre carrils en el tram de 19,3 quilòmetres entre Fornells i Vilademuls (circumval·lació de Girona), amb tres nous enllaços, i a la resta de l'autopista ampliació a tres carrils en el tram Maçanet-la Jonquera.

Els nous enllaços estaran situats a Fornells, Sant Gregori i Vilademuls. Els trams de l'ampliació de l'autopista a tres i quatre carrils són Maçanet-Fornells, 18,7 quilòmetres a 3 carrils; Fornells-Vilademuls, 19,3 quilòmetres a 4 carrils; Vilademuls-Figueres Sud, 17,3 quilòmetres a 3 carrils i Figueres Sud-La Jonquera, 22,3 quilòmetres també a tres carrils.

Els responsables d'Acesa van assegurar en presentar el projecte que l'ampliació de l'AP-7 no comportarà expropiar terrenys en el 95% dels 77,6 quilòmetres del traçat, ja que n'hi ha prou amb l'espai existent entre l'actual autopista i la tanca que la delimita, encara que sí calen petites expropiacions en els enllaços nous. D'aquí precisament, que hi hagi hagut les al·legacions esmentades al començament.

També comportarà en alguns punts un major acostament a zones habitades, que se solucionarà amb la instal·lació de pantalles acústiques. A pesar que l'ampliació s'ha basat primordialment en el creixement cap a l'exterior, en alguns punts s'aprofitarà part de la mitjana, així com un carril i mitjà de la part exterior.

Durant l'execució de les obres, en tot moment hi ha operatius dos carrils per sentit, inclosos els trams en obres, encara que l'amplada dels carrils en aquests queda reduïda a 3 o 3,40 metres i la velocitat, delimitada a 80 quilòmetres per hora.

El projecte és el resultat de l'acord entre Foment i Acesa, i es complementa amb les obres que es porten a terme en l'AP-7 a la província de Tarragona amb l'ampliació a tres carrils en el tram Mediterrània-Vila-seca/Salou. Posteriorment, s'implantarà un sistema de peatge tancat en el tram Martorell-Vila-seca/Salou que facilitarà la completa supressió dels peatges troncats de Mediterrània (enllaç amb l'AP-2), el Vendrell i Tarragona.

El conjunt d'actuacions que integren el projecte d'ampliació de l'AP-7 tenen una inversió prevista d'uns 471,5 milions d'euros, més 20 milions en sistemes de peatge.

EMILI CASADEMONT I COMAS Hi ha un poble, pertanyent al municipi gironí de Sant Gregori, que porta el nom d'un dels patrons de la pagesia catalana, abans que els madrilenyos imposessin el seu "san Isidro labrador" arreu de l'Estat espanyol. Es tracta del petit poble de Sant Medir, que té un centenar d'habitants. I és en honor de sant Medir, precisament, que la ciutat de Barcelona -l'exvila de Gràcia, so'bre'tot-, celebra un important romiatge a l'ermita que aquest sant pagès té a Sant Cugat del Vallès, cada 3 de març, coincidint amb la seva diada. Un romiatge anomenat popularment la Dolça Festa de Sant Medir.

Segons la tradició, sant Medir vivia en una masia que hi havia a Sant Cugat, a la serra de Collserola, vora del vell camí que anava de Barcelona al Vallès. Durant la persecució dels cristians decretada per l'emperador romà Dioclecià (303-310), el bisbe barceloní sant Sever decidí marxar de la Ciutat Comtal, acompanyat d'alguns cristians, i, en passar per davant la masia d'en Medir, es toparen amb ell, mentre sembrava faves. Tot seguit, els soldats de Decià, governador de Barcelona, que perseguïen els fugitius, en passar també per allà, preguntaren a en Medir si havia vist el bisbe. "Sí, en pots arribar-me a sembrar aquestes faves. Res, ara fa un instant", els respongué l'home, quan, miraculosament, ja començava a recollir el fruit de les faveres, que havien nascut, crescut, florit i granat en un obrir i clucar d'ulls. Aleshores, els soldats, pensant que en Medir també era cristià i es burlava d'ells, procediren a matar-lo. I el mateix feren amb el bisbe Sever i els seus seguidors, que no trigaren a ser capturats. Al prelat, per cert, li clavaren un clau fins al cervell. Per això, hom diu que sant Sever és l'advocat contra el mal de cap.

I fou l'any 1830 que l'ermita construïda feia temps al lloc on hi havia hagut la masia d'en Medir conegué el primer romiatge, organitzat amb èxit per un forner de Gràcia, que volgué agrair així a aquest sant un favor que li acabava de fer. I ben aviat es formaren també les primeres colles, que, juntament amb les que més endavant sorgirien a Barcelona, el 1926 constituïrien la Federació de Colles de Sant Medir. Unes colles que cada 3 de març, tret de l'època de la Guerra Civil i de la immediata postguerra, amb cavalls i carruatges -sortint sempre de Gràcia-, a mig matí han enfilat el camí que mena a l'ermita del sant, on, després de la celebració de la missa, s'han fet extraordinàries costellades, si bé, al principi, era típic que s'hi mengés "faves amb medalles", o sigui, amb trossos de botifarra negra. I al vespre, de retorn a la ciutat, s'ha efectuat -també cada 3 de març, amb l'excepció ja indicada- una espectacular desfilada pel carrer Gran Gracienc, en la qual els desfiladors, en aquests darrers temps, han llançat caramels a dojo (d'aquí prové això de la Dolça Festa de Sant Medir), agafats àvidament per tota una immensa gentada. Cal destacar que, a partir del 1950, en la represa d'aquest romiatge (que, pel seu caire més aviat catalanista, el règim franquista no el veia amb gaire bon ull), les colles s'han anat multiplicant, amb la creació de les de Sants, Sarrià, Sant Gervasi, etc.

Actualment, el romiatge no es limita tan sols a acudir a l'ermita de Sant Medir i realitzar després una lluïda desfilada "acaramelada" pel carrer Gran de Gràcia, ja que la Federació de Colles de Sant Medir organitza, dies abans, diverses activitats relacionades amb aquest sant pagès (concursos literaris, etc.), a part d'encarregar un pregó de la festa, com el que pronuncià el conegut periodista Ferran Monegal, que apareix sovint a la pantalla dels televisors, diumenge passat, 22 de febrer, al migdia, a la plaça Vila de Gràcia, davant una nombrosa assistència de públic, acte que finalitzà amb un tast de faves a la catalana.

Joan Amades, de qui ara es commemora el cinquantenari del seu òbit, explica, al Costumari català, dues creences dels pagesos del Vallès. La primera és que "hom pot fer tornar un camp estèril en productiu, sembrant-hi faves de sant Medir". I l'altra és que "en el favor on s'ha sembrat una fava de sant Medir, no en surt cap amb la cella negra", faves que els bons gastrònoms rebutgen, ja que tenen molta pell. Aquestes creences, segons diuen, abans eren també pròpies dels pagesos del poblet gironí de Sant Medir, així com dels de les localitats de la rodalia. D'altra banda, l'il·lustre folklorista relata igualment que, en una època un xic reculada, els monjos que tenien cura de l'ermita dedicada a sant Medir "venien faves seques encastades en una agulla i els romeus se les posaven al trau, en record de la concurrència a l'aplec".

Un any més, les colles barcelonines de sant Medir, fidels a la tradició, aniran el proper dimarts, a mig matí, a l'aplec o romiatge que, en honor d'aquest sant pagès i en la seva diada, té lloc a la serra de Collserola. I, en retornar al vespre a la Ciutat Comtal, moltíssima gent les estarà esperant al carrer Gran de Gràcia, atreta pel desig de contemplar el bell espectacle de la desfilada dels seus cavalls i carruatges. Com també, és clar, atreta pel desig d'arregregar els caramels que els desfiladors, mostrant-se d'allò més esplèndids, tiraran damunt seu, tot posant, d'aquesta manera, el punt i final a la Dolça Festa de Sant Medir.

Sant Esteve de Llémena.

Alcaldes i regidors
dels ajuntaments de
Canet d'Adri, Sant
Aniol de Finestres,
Sant Gregori i Sant
Martí de Llémena es
van reunir ahir en assemblea
per aprovar
els estatuts que regiran
la mancomunitat
de municipis Vall de
Llémena. El futur ens
s'ha de cuidar de projectes
comuns dels
quatre municipis,
com ara la gestió de
l'Agenda 21 i d'una
borsa de treball, o impulsar
projectes turístics
i actuacions en
matèria de serveis socials.

/ R.E.

SANT ESTEVE DE
LLÉMENA

Aproven els
estatuts de la
mancomunitat de
la Vall de Llémena

Els bombers i la policia fan centenars de sortides a les comarques gironines

Els principals problemes van ser arbres caiguts a les carreteres, cartells tombats o mobiliari urbà danyat

[MARC BATALLER](#), Girona

El temporal de vent també va afectar les comarques gironines, però no va tenir conseqüències tan tràgiques com a la resta del país. Els bombers i les policies van fer centenars de sortides arreu de la demarcació, sobretot per retirar arbres caiguts al mig de les carreteres o dels carrers, cartells que la força del vent havia tombat o tendals que van caure. També va haver-hi danys en el mobiliari urbà i a Bescanó, fins i tot, l'estructura d'una casa prefabricada que estava en construcció va *volar* uns quants metres. Al matí es van registrar cops de vent de fins a 165 quilòmetres per hora a llocs com Ulldeter i a la tarda a Portbou, 172 km/h. El conseller d'Interior, Joan Saura, va assegurar que en aquest punt fronterer s'havien arribat a comptabilitzar cops de fins a 200 km/h.

Foto: MARC BATALLER

Foto: MARC BATALLER

+ L'estructura d'una casa prefabricada que va «volar» a la urbanització Mas Lluçenès de Bescanó i en primer terme el lloc on estava clavada. A dalt, un arbre caigut en una casa de Banyoles al carrer Mossèn Constans i, a sota, un cartell, tombat a la carretera Barcelona de Girona, a la zona de les Casernes. Foto: MARC BATALLER

Els bombers van començar a rebre les primeres trucades d'incidències pel vent pels volts de les deu de la nit de divendres, però a la matinada es van començar a registrar els cops de vent més forts i la feina dels equips d'emergència es va multiplicar. A les comarques gironines, els bombers van arribar a fer unes 250 sortides fins ahir a les nou de la nit, sobretot per retirar arbres o branques caigudes i també elements de la via pública, com ara uralites, cartells, tendals, xemeneies, persianes o cables de subministrament elèctric.

La part més afectada va ser la zona oriental de la demarcació –en aquest cas, la costa no va resultar gaire danyada–. Els Mossos d'Esquadra i les policies locals també van tenir ahir un treball extra a intentar controlar tots els problemes que van passar als municipis. A Girona, fins i tot una dona va haver de cridar els bombers perquè el vent se li va endur una finestra. El més normal, ahir al matí, era veure contenidors moguts de lloc, motos caigudes o branques pertot arreu. La Devesa de Girona n'era un clar exemple. També hi havia carreteres secundàries tallades i els serveis mèdics van haver d'atendre alguna persona per ferides.

Algunes urbanitzacions van resultar bastant danyades, com Mas Lluçenès, a Bescanó. El cartell de l'entrada ja era un presagi del que havia passat. Estava completament tombat i donava la benvinguda a un paisatge de cases envoltades d'arbres caiguts per tot arreu. El més greu, però, va passar en l'estructura d'una casa prefabricada en construcció. Com que no estava ben collada, el vent la fer *volar* uns quants metres i va quedar tota esclafada al mig del carrer.

Sant Gregori també va ser un municipi força castigat i al Golf Girona van caure centenars d'arbres, amb pèrdues milionàries.

A la tarda, les ventades es van desplaçar cap a l'Empordà, on va entrar tramuntana, però no va haver-hi cap problema especial.

Jordi Noguer: «Volem ser igual que els altres municipis pels quals la MAT passarà soterrada»

L'alcalde de Sant Gregori explica en aquesta entrevista els projectes actuals i de futur del municipi i el seu posicionament sobre la línia de 400 kV i d'altres infraestructures com ara l'eix del Ter Brugent o la sortida de l'AP-7

-Quina valoració fa d'aquest mandat?

-«Estic força content de com van les coses. Hi ha regidors nous i tirem endavant els projectes que ens havíem proposat.»

-La MAT es la seva principal preocupació?

-«N'és una de les principals. Som una part activa de l'AMMAT, no hem tirat la tovallola i apostem pel soterrament de la línia.»

-La resposta de Red Eléctrica a les seves al·legacions no els soluciona res?

-«No ens han aportat res de nou. L'únic que diuen es que estudiaran un petit tram del veïnat de Torrevellins, on la línia passa a tocar dels habitatges. Hem contestat a les al·legacions que no hi estem d'acord i esperem que d'una vegada puguem tenir el debat sobre la viabilitat de soterrar la línia que ens va prometre el conseller Antoni Castells.»

-Encara confia, realment, en les possibilitats plantejades del soterrament?

-«No podem perdre aquesta esperança. Estem disposats a lluitar fins al final i de veritat hi creiem. Ningú es creia que se soterraria mai, i s'ha aconseguit en una part del territori. Per què no en una altra? Volem ser igual que els altres municipis pels quals la línia passarà soterrada. Per què no continuar lluitant i acabar de soterrar tot el que és la interconnexió.»

-Qui els ha d'ajudar a aconseguir això?

-«El conseller Castells ens va dir que per diners no seria. Per tant, és un tema tècnic. A través del Cilma s'ha presentat un estudi en què es demostra aquesta viabilitat. A partir d'aquí vam acordar fer un debat tècnic sobre el qual la Generalitat es posicionaria i defensaria les conclusions extretes. Això no s'ha fet i és el que esperem.»

-La variant de Bescanó o eix del Ter Brugent, ja té alternativa?

-«Ningú ens n'ha dit res des de fa una colla d'anys. Vam fer unes al·legacions a l'estudi d'impacte ambiental i no ens han contestat. Vam tenir una reunió amb Política Territorial i ens van dir que vindria el director general de carreteres a inspeccionar el terreny. Encara l'esperem. No volem que el Ter quedi encaixat entre dues carreteres.»

-Està a punt el nou vial de circumval·lació de Sant Gregori?

-«No. Tenim el projecte fet, però serà possible quan tinguem el pla d'ordenació urbana, que ara per ara encara estem tramitant. Està aprovat inicialment i el desencallarem serà aviat perquè on tenim ara la problemàtica és justament a la zona de l'eix Ter Brugent i a la sortida prevista a l'AP-7. Estem pendents de veure com resol la qüestió el pla director.»

-El pla director de Girona, és una mancança?

-«És necessari, però jo penso que ha de tenir en compte l'opinió dels pobles. Hem tingut una única entrevista amb els redactors del pla; aviat en sortirà l'aprovació inicial i els diferents ajuntaments podran fer al·legacions. Però no pot ser una imposició, perquè després no es tenen en compte les realitats de cada municipi.»

-La sortida de l'AP-7 a Sant Gregori, es farà al punt on demanen?

-«No se sap. No ens oposem a la sortida, que anirà bé per Sant Gregori, però bàsicament hi anirà per Girona, perquè crec que és una mancança que una ciutat com ara Girona només tingui dues sortides a l'autopista. El que passa és que no estem d'acord que s'ubiqui a Taialà. Estàvem d'acord amb l'opció de Foment de situar-la a la intersecció de l'AP-7 amb la Gi-533. És un tema de voluntat política.»

-Sant Gregori creix massa?

-«No. Tenim ara 3.178 habitants. Hem de voler i saber créixer d'una manera raonable i sostenible en relació als serveis.»

-Serà una realitat, el nou IES a Sant Gregori?

-«El conseller ha dit que la llavor de l'IES a la vall del Llémna estava plantada i que aquesta infraestructura es marcaria com una necessitat.»

-Amb això quedarà cobert el tema escolar?

-«Treballem també per una nova escola.»

-I quina en equipaments esportius?

-«No. La Generalitat ha reconegut que té mancança d'un pavelló esportiu. De moment tenim un avantprojecte.»

-Com els afecta la crisi?

-«A data de 25 de novembre, estem al 55,59% d'ingressos per impost de construccions i obres. El 2007 vam pressupostar 250.000 euros, i el 2008 el vam baixar a 175.000 euros, i en tenim ingressats uns 100.000. Cal resoldre el finançament als ajuntaments.»

-Com s'ha de resoldre aquest finançament?

-«S'ha de replantejar el sistema. No pot ser que a més de fer inversions en equipaments haguem de pagar l'IVA.»

-La nova depuradora del Gironès s'ubicarà a Sant Gregori?

-«No en sabem res. Hi va haver un moment que es va proposar i vam quedar parats, perquè això d'haver de travessar un riu per venir a fer una depuradora no ho entenem.»

-Quant començaran a construir la nova biblioteca?

-«A partir de l'any que ve. Es farà a la plaça Rafel Masó; és una obra molt necessària per al municipi.»

-«Estan en marxa els 48 pisos de protecció oficial al sector de Can Serra?

-El gener en publicarem les bases. En total en tindrem noranta-tres.»

-Es tornarà a presentar?

-«Sempre penso que a l'alcaldia hi vaig entrar per poc temps, i Déu n'hi do el que fa que hi sóc. De moment no ho he decidit, però la meva idea és que potser serà l'última, i si no ho fos, ho seria la propera.»

-Però amb una majoria absoluta que ha anat a més, no es fa difícil renunciar?

-«No ho sé, ho estic pensant. Vaig entrar amb molta il·lusió a l'Ajuntament i mai m'havia passat pel cap ser alcalde. Quan ho vaig haver de ser de manera accidental tampoc vaig pensar mai en presentar-me. Les circumstàncies m'hi han anat portant. Jo m'estimo molt el poble de Sant Gregori, la meva carrera política és aquest poble i prou. No sóc un polític professional, ho compagino amb la feina, i això fa que vegi les coses d'una altra manera.»

[MONTSE BARRERA](#)

Maragall, en el desert d'idees i veus

Cal reconèixer l'esforç de l'expresident per introduir vectors de debat, però el paper que atorga a les ciutats per sobre dels països en l'escena de futur europea i internacional no s'entén. Catalunya ha d'aspirar a molt més

tribuna
Periodista

JOAN ROY.

+ Pasqual Maragall, anterior president de la Generalitat de Catalunya. Foto: QUIM PUIG

La causa fonamental de la crisi que pateix la societat catalana és la manca d'un projecte clar de país per oposar al fracàs del veïnatge amb Espanya i al recurrent espoli fiscal, lingüístic i cultural. Dins d'un general desànim, i al marge de la significada VIA (valors, idees, actituds) de l'expresident Pujol, poques veus han aconseguit fer observacions adients per superar la situació i contrarestar les moltes d'inútils que cada dia fan més vergonya pròpia i aliena. Entre les adients dels últims mesos, hi destaquen el *Hamlet a la Rambla*, de Ferran Requejo, *Els nostres esportistes*, de Xavier Vinyals, *Salvem les cases*, de Ramon Tremosa, les últimes *Engrunes* de Joan Oliver, o *Ens hem d'espavilar*, de Jordi Badia. El missatge és idèntic: menys planys i més treballar per Catalunya i el català en les condicions que sigui. És la divisa «salut i feina» de rebuig al «feina fuig i mandra no em deixis» imperant... Bons propòsits, però limitats per crear la il·lusió necessària per sortir del clot a què la política ha abocat el país.

En aquest context, paga la pena l'esforç d'en Pasqual Maragall per introduir vectors de debat, ara encapçalats per la idea d'Europa i el municipalisme que difon: «*El tema es Europa y las ciudades*». El problema amb l'expresident és que ja ha hagut de demanar disculpes per altres idees que ha tingut, sobretot les referides a les relacions Catalunya-Espanya, i que li foren pròpies força temps: pensar que el PSOE podia ser caliu orgànic del catalanisme que li féu perdre amics i càrrecs; l'Espanya federalista que ens va costar a tots l'Estatut; o els JJOO que feren demorar 20 anys el TGV Catalunya-Europa, i donaren el tret de sortida a la bombolla immobiliària.

Amb tot, Maragall insisteix a atorgar a les ciutats un paper per sobre dels països en l'escena de futur europea i internacional, que creu vinculada a la construcció dels Estats Units d'Europa. Se suposa que tot plegat dins l'àmbit de la multiculturalitat, que, a parer seu, es desprèn de la igualació de cultures que comporta la globalització.

Té mèrit que tot això sigui dit i pensat, quan trastoca un munt de certeses contràries a les apuntades per l'expresident, sobretot pel que fa a la preservació i conreu de la identitat nacional. Només cal mirar les funestes conseqüències de la integració orgànica i ideològica del socialisme català en l'espanyol que defensaren Maragall i els seus als setanta. En la mateixa línia, el multiculturalisme actual nega *de facto* el mestratge que ha d'exercir la condició autòctona sobre qualsevol altra de forastera per a una bona integració de nousvinguts, si no es vol, com succeeix, que el procés resti circumscrit a l'estricta legalitat administrativa i cultural espanyola.

Quant al municipalisme, no hi ha cap ciutat al món que s'hagi manifestat o desenvolupat sense un país o un estat al darrere. Així, Barcelona i Madrid, com a exemples nostrats de cadascuna, però també Londres, Berlín, París, o Milà, en formes nacionals i proporcions estatals diverses. Europa mai no ha estat condició nacional de res, senzillament perquè abans del pla Marshall era un mer escenari bèl·lic, i després, un mercat comú, encara travessat per multiplicitat d'antagonismes i diferències inter/intraestatals.

Red Eléctrica ja ha resolt les 6.125 al·legacions que es van presentar contra els dos últims trams

Els alcaldes encara no tenen cap resposta però es mostren desesperançats

[ANNA PUIG.](#)

Red Eléctrica ja ha resolt les 6.125 al·legacions que es van presentar aquest estiu contra els dos últims trams de la MAT que estaven a exposició pública. Un 43% d'aquestes al·legacions corresponien al tram de Bescanó a Santa Llogaia d'Àlguema, mentre que el 57% restant feien referència al ramal de Riudarenes. La companyia no ha especificat si les peticions han estat acceptades o desestimades i els alcaldes afectats tampoc n'han estat informats, tot i que es mostren desesperançats.

+ La torre elèctrica que ja s'ha instal·lat a Bescanó. Foto: J.SABATER

De les més de 6.000 al·legacions rebudes durant el període d'exposició pública dels dos projectes, un centenar corresponien a les presentades per ajuntaments, propietaris afectats i consells comarcals. La resta eren adhesions populars promogudes per diverses entitats i corporacions locals. Bàsicament, totes elles demanaven el soterrament de tota la línia de 400 kV i no només la interconnexió elèctrica. Malgrat això, alguns ajuntaments hi van afegir algunes particularitats sobre l'afectació concreta de la seva població.

Fonts de Red Eléctrica han informat que totes les peticions del territori han estat resoltes. Malgrat això, no va especificar en quin sentit. De fet, teòricament el termini per contestar les al·legacions acabava el 15 de setembre passat. Els alcaldes afectats pels dos projectes, però, no han rebut encara cap notificació de la companyia, malgrat que aquesta assegura que «han estat contestades».

Santa Coloma està afectada pel ramal de Riudarenes. L'alcalde colomenc, Antoni Solà (CiU), explica que es «continua en espera i amb esperit combatiu». Solà considera que l'últim informe que ha presentat el Consell d'Iniciatives Locals per al Medi Ambient (Cilma) demostra «que es poden buscar alternatives per al soterrament». Així mateix, l'alcalde de Riudarenes, Narcís Colomé (CiU), afirma que no tenen coneixement de la resolució de les al·legacions. «La setmana passada ens vam reunir amb el conseller Castells i li vam mostrar el nostre malestar per la destrossa que es farà a la zona de l'Esparra. Es va comprometre a estudiar-ho però, de moment, no tenim constància de cap canvi», sosté.

«NO TENIM ESPERANÇA»

Els alcaldes afectats pel tram de Bescanó a Santa Llogaia també es queixaven que no havien rebut cap resposta, però la gran majoria es mostraven resignats. «No tenim cap esperança. Seria una sorpresa agradable que acceptessin les nostres al·legacions», va explicar l'alcalde de Garrigàs, Josep Masoliver (CiU). Un sentiment extensiu a la resta dels municipis afectats.

En aquest tram i en el ramal de Riudarenes, com que encara no estan aprovats definitivament, els alcaldes i entitats com l'Associació de Municipis contra la MAT (AMMAT), no abandonen la lluita i reivindiquen un tracte igual que la interconnexió. Defensen que les «excuses» per l'alt cost que això suposaria no estan justificades i consideren que l'Estat no pot obviar la gran oposició del territori.

JOAN MARTÍ I COLOMER els darrers temps estem vivint el retorn d'un debat que semblava ja tancat: l'ús de l'energia nuclear. Des de sectors polítics i econòmics s'està promovent aquest debat com a resposta a unes suposades mancances energètiques que pateix el nostre país, i ho fan menystenint el reguitzell d'accidents que darrerament han patit les centrals d'Ascó i Vandellòs i el seu escàs control polític a casa nostra. Amb la proposta de la MAT fins a Bescanó i el cicle combinat que es preveu construir a Vilanna, Girona tindrà una potència energètica similar a la de tres centrals nuclears. Tanmateix, els qui defensen l'energia nuclear i paguen planes senceres als diaris per esbandir als quatre vents la gran mentida que és la solució al canvi climàtic, ens amaguen els següents fets incontrovertibles:

-L'energia nuclear és perillosa. Les centrals nuclears s'han envellit i els seus promotors han entrat de ple en una cursa per abaratir costos, com ho demostra la subcontractació d'empreses per mantenir les centrals franceses, amb els consegüents gravíssims vessaments radioactius al Roine d'aquest estiu a la central de Tricastrin. Aquest fet, conjuntament amb l'amenaça terrorista, ens exposa a un accident 20 vegades superior al de Txernòbil. No cal fer memòria dels recents accidents de les centrals nuclears de Tarragona i les "grans multes" que els han posat.

-L'energia nuclear d'ús civil alimenta la guerra, ja que és imprescindible per a innovar en l'armament nuclear. També permet el desenvolupament de les anomenades bombes brutes, unes bombes que dispersen la radioactivitat, a les guerres de Bòsnia, l'Iraq i l'Afganistan, en què són utilitzades per les nacions occidentals dites "civilitzades". L'animal humà és indiscutiblement l'animal més perillós a l'hora de voler fer malÉ

-L'energia nuclear és molt cara. Els defensors de l'energia nuclear com a energia barata obliden a posta una part molt important dels costos que hi estan associats. Cal tenir en compte les despeses que suposen la mineria i l'enriquiment de l'urani, i la construcció, manteniment, seguretat i tancament de les centrals. També cal afegir-hi el cost econòmic, però també ecològic, de tractar els residus i de mantenir les mines d'urani obertes, la majoria de les quals sense control de cap tipus, a l'Àfrica. Si sumem tots aquests costos podem veure clarament que l'energia nuclear surt molt cara. Però paradoxalment som els ciutadans els qui la paguem a través de la tarifa elèctrica, de manera que les empreses explotadores puguin seguir amb el seu negoci, amb el vistiplau dels governs.

-L'energia nuclear no és renovable. Tot i que els darrers temps els promotors de l'energia nuclear estan remouent cel i terra per trobar nous jaciments d'urani, és un fet constatat que, encara que els trobin, les reserves actuals i previsibles d'aquest mineral s'esgotaran d'aquí a pocs anys. I el ritme d'esgotament de l'urani lògicament s'accelerará si construïm més centrals nuclears, que dispararan la demanda del mineral. L'escassetat i l'elevadíssim preu de l'urani poden ser un nou focus de conflictes bèl·lics, com s'ha demostrat en recents guerres amb el rerefons per controlar recursos escassos com el petroli, el gas o l'aigua.

-L'energia nuclear produeix CO₂, i per tant és bruta. És per aquesta raó que està exclosa com a font d'energia al Protocol de Kyoto. L'extracció d'urani -que implica moure milers de tones de terra amb màquines excavadores per aconseguir mínimes quantitats del mineral-, el seu transport i el seu enriquiment posterior en plantes on el mineral se sotmet a centrifugació per obtenir el combustible necessari perquè les centrals nuclears puguin produir electricitat, depenen de combustibles fòssils, precisament els combustibles que emeten els gasos que provoquen l'efecte hivernacle.

-L'energia nuclear és perillosa per a la salut, com ho demostren diversos estudis contrastats. Les centrals nuclears emeten radioactivitat de forma sistemàtica, ja sigui a través de compostos gasosos radioactius dispersats a l'atmosfera o bé per mitjà de compostos líquids radioactius vessats a la font d'aigua de la qual depèn la refrigeració de la central. Aquestes emissions, tot i que es donen en dosis baixes, tenen efectes acumulatius. De mica en mica s'altera el DNA cel·lular, i aquesta alteració pot provocar diverses malalties com atípies, displàsies cel·lulars, càncers de mieloma múltiple o leucèmia. Tot això per no parlar de les malalties com el càncer de tiroïdes que pateix una part important de la població afectada per l'accident de Txernòbil i d'altres accidents. Així mateix, diversos articles científics han demostrat el risc de leucèmia que pateix la població exposada a una central nuclear a Alemanya.

-A tot això cal afegir-hi els problemes no resolts, com la gestió, transport, tractament, reprocessament i emmagatzematge dels residus. A l'Estat francès, el volum de residus radioactius que caldrà vigilar durant milers d'anys supera els 50.000 metres cúbics. A l'Estat espanyol no en tenim dades. Altres països no tenen cap mena de control dels residus. Quan fa uns anys hi va haver el tsunami que va afectar les costes asiàtiques i africanes, es van descobrir bidons de residus radioactius que havien estat llançats al mar, i fa poques setmanes s'ha descobert que l'aigua subterrània d'una antiga mina alemanya que s'havia fet servir com a cementiri nuclear estava contaminada per radioactivitat.

Aquests són alguns dels enormes costos econòmics, ambientals, sanitaris i socials que tenen les centrals nuclears, basades en l'actual model energètic centralitzat. Aquest model posa en risc la salut dels ciutadans, agredeix el territori i destrueix el paisatge i el patrimoni artístic i cultural. Tot i aquests riscos i agressions, els lobbies econòmics, amb la connivència de la classe política (sigui de dretes o d'esquerres), primen els guanys econòmics i aposten per fer pressió per construir noves centrals nuclears i imposar la construcció de la línia d'interconnexió elèctrica MAT, una línia que servirà per transportar l'energia elèctrica d'origen nuclear produïda a França. El cas de la MAT i les nuclears evidencia l'esquizofrènia del govern del Sr. Zapatero, que per una banda abona la interconnexió i per l'altra anuncia, cada cop més tímidament, que tancarà les centrals. Però l'única solució de les centrals nuclears passa per tancar-les immediatament. No hi valen excuses.

La Planeta estrenarà fins a final d'any vuit espectacles amb creadors gironins

Dues produccions de la sala faran estada a Barcelona

[DANI CHICANO](#), Girona

La sala La Planeta de Girona, dins la seva programació del darrer trimestre de l'any, estrenarà vuit espectacles professionals en què hi intervenen creadors gironins. La sala, que ofereix per fires els cicles Proposta de Poesia, vinculat al premi Just Casero, i Proposta de Teatre Independent, ha aconseguit que dues de les seves produccions facin estada a Barcelona.

Dels 26 espectacles, 36 representacions i 18 estrenes que ofereix La Planeta en la seva programació fins a primers de desembre, 16 espectacles estan inclosos en l'edició d'aquest any del festival Temporada Alta. La resta pertanyen als ja tradicionals cicles que organitza la sala per fires, en què l'activitat és frenètica: la 16a Proposta de Poesia, organitzada conjuntament amb la Llibreria 22, convocant del premi literari Just Manuel Casero, que enguany arriba a la seva 28a edició, i la 18a Proposta de Teatre Independent.

Pere Puig, responsable de la programació de la sala gironina, va destacar que aquesta compleix més que mai la funció de promotora de nous creadors catalans –alguns dels quals gironins–, autors i directors com ara Pau Miró (Granollers), Jordi Casanovas (Vilafranca del Penedès), Carles Mallol (Figueres), Xavier Pujolràs (la Cellera), Pere Hosta i Jordi Prat (Girona). Així, es podran veure a la sala peces com ara *Búfals*, de Miró; *El despatx*, que tanca la trilogia de *The Backroom* i *L'última habitació*, de Xavier Pujolràs; *La cena*, en què Núria Legarda fa tàndem en la dramaturgia amb Carles Mallol; *Out*, un espectacle creat i interpretat pel *clown* Pere Hosta; *Lena Woyzeck*, la particular relectura de l'obra de Georg Buchner feta per Jordi Casanovas i l'adaptació feta per Jordi Prat de la comèdia *Vides privades*, de Noel Coward, una producció de La Planeta que s'estrenarà a Temporada Alta. Una altra producció gironina que s'estrenarà en el marc del festival a La Planeta és *Petó públic*, de Mentidera Teatre, dirigida per Rosa Maria Sardà.

TEATRE I POESIA

Tres companyies presentaran els seus espectacles en la Proposta de Teatre Independent. Safareig Teatre i Ditirambe, de Salt i **Sant Gregori**, posaran en escena *El dia més foll*, de Peter Turrini, el qual va fer una adaptació lliure de *Les noces de Figaro*, de Beaumarchais, sota la direcció de Xavier Fàbrega. També s'inclou en aquest cicle Pere Hosta i la peça *Cos de dona*, de Miquel Mestre, que es va estrenar al teatre Principal de Palma i ha estat triada per representar Mallorca en el Projecte Alcover. *Cos de dona*, interpretat per Agnès Llobet, està dirigit per la saltenca Cristina Cervià.

Pel que fa a la proposta de poesia, Puig i el llibreter de La 22, Guillem Terribas, van explicar que malgrat el reduït pressupost amb què compten, estan convençuts que la programació manté un bon nivell. La proposta l'obrirà el recital poètic *Anima civil*, de Josep Maria Uya, en què hi intervindran el mateix autor, professor de l'Institut de Celrà, i els actors Albert Prat i Jordi Boixaderas, a més del músic Joan Alavedra. Dins aquesta proposta, el Grup Proscènium recupera la lectura dramatitzada que va realitzar per setmana santa, *L'evangeli d'en Quim*, al voltant de la figura del missioner alt-empordanès Quim Vallmajó. També formen part de la proposta de poesia un recital-conferència de Juan Luis Panero al voltant de l'obra i la figura de Cesare Pavese; l'espectacle *Immediacions*, un diàleg entre poesia i dansa servit per Feliu Formosa i el ballarí i coreògraf Andrés Corchero, i el recital *Tots els passos de la passió segons Maria Mercè Marçal*. El 30 d'octubre es farà l'acte de lliurament de la 28a edició del premi de novel·la curta Just Manuel Casero, en què hi intervindrà el *showman* Manel Fuentes, i es podrà veure l'espectacle *Poemància*, del Mag Hausson, per a qui el poeta i dramaturg Joan Brossa el va crear expressament.

En aquesta edició del premi convocat per La 22 s'hi han presentat un total de 28 obres, 10 més de les que es van presentar en l'edició anterior.

dimecres, 30 de juliol de 2008

>

La MAT i la multa de la gran apagada: curiositats

tribuna

En nom de la comissió tècnica de la Plataforma No a la MAT

[JOAN MARTÍ.](#)

+ Interior del Colmado Quílez de Barcelona, un dels dies de l'apagada. Foto: ANDREU PUIG

A finals del juliol del 2007, la caiguda d'un cable de distribució de 110 kV d'Endesa a sobre d'un altre de 220 kV de Red Eléctrica de España a la subestació d'aquesta darrera companyia a Collblanc va deixar unes 300.000 persones de Barcelona i rodalia sense subministrament elèctric. L'espectacle tercermundista que va oferir la gran Barcelona turística va fer riure el món.

La manca d'inversions a la xarxa elèctrica és una de les causes que expliquen no únicament aquest accident sinó també el temps que es va tardar a restablir el subministrament, ja que no disposava de línies alternatives per alimentar les zones afectades (el mallat de línies de distribució es va mostrar clarament insuficient). En aquest sentit, val a dir que les inversions pactades per Endesa i la Generalitat (pla Tramuntana), com a contrapartida a la condonació d'una important sanció, no van assolir els objectius marcats per al 2006. Aquests fets resten credibilitat al president Montilla (exministre d'Indústria).

Si volem anar més enllà, ens adonarem que els fets de Barcelona el que evidencien és la no-adequació de l'actual model elèctric com a garantia de subministrament (centralitzat, amb grans centrals generadores situades lluny dels usuaris i línies de transport, les MAT, que acosten l'electricitat als consumidors finals). Aquesta inseguretats i manca de fiabilitat ja es varen posar en relleu el novembre del 2005 quan l'anul·lació d'una línia que passava per damunt d'un riu a Alemanya va provocar una apagada general (*blackout*) que va deixar mig Europa sense corrent. Paradoxalment, els defensors de la MAT (infraestructura de transport típica dels models altament centralitzats) esgrimeixen l'argument de la seguretat per demanar-ne la construcció! Això no obstant, la veritable justificació de la MAT és el consum sense límits per poder créixer. És a dir, el consum desbocat, sense previsió ni visió de futur.

Es miri com es miri, la irresponsabilitat de l'administració catalana, i concretament de la direcció general d'Energia, resulta ofensiva per a la ciutadania. El govern s'ha inhibit del seu deure de control sobre les empreses elèctriques i ha denotat novament una supeditació humiliant respecte a aquestes empreses. En aquest sentit és molt significatiu que l'actual director general d'Energia, Agustí Maure, provingui d'una de les companyies implicades en els incidents, REE, de la qual era el director de la secretaria tècnica quan el conseller Castells el va cridar perquè s'assegués al seu costat. La Plataforma No a la MAT ja va denunciar que aquest nomenament perjudicaven els interessos generals, i ara els fets ens donen la raó. Les responsabilitats polítiques exigibles al senyor Maure han de fer-se extnsives als partits del govern.

La privatització de les empreses elèctriques a favor d'un mercat lliure caracteritzat per monopolis creixents ha posat en evidència que aquest no era el camí adequat. Fora de tot control que garanteixi la prestació d'un servei de qualitat, aquestes empreses prioritzen l'obtenció de beneficis. Endesa va obtenir 1.255 milions d'euros durant el primer semestre del 2007 (un 11,9% més que l'any anterior); i per altra part, REE va guanyar 125,8 milions d'euros durant el primer semestre del 2007 (un 19,5% més que en el mateix període del 2006). Aquestes dades són als seus webs. Si tenim en compte els guanys astronòmics d'aquestes empreses i l'enorme dany que van causar als usuaris, fer veure que 21 milions d'euros és una multa exemplar és un insult. Aquesta xifra tan sols són unes pessigolles... que els rebenten de riure! Ara que també es parla sobre els costos per realitzar la MAT, ningú parla dels beneficis per a tota la vida que tindran aquestes privades. Curiós? Ja hem vist quines són les interconnexions reals entre aquestes empreses i governs, amb la complicitat d'uns partits que s'autonomenen de «mans netes» i «ecologistes de debò». Quin servei que fan al territori amb aquests exemples! Quina gran cultura democràtica per a les generacions futures!

Volem fer una crida a favor de la generació distribuïda. Són ja molts els organismes internacionals, centres de recerca i altres institucions relacionades amb el món de l'energia que reclamen la descentralització del sistema. A països com ara Holanda i Dinamarca, aquest model ja assoleix ara importants quotes en el subministrament energètic. Malauradament, en una altra mostra d'incapacitat política, el pla de l'Energia de Catalunya ni en parla!

Davant d'aquestes evidències, les prioritats que la nostra societat ha d'exigir s'han d'encaminar a actuar sobre la demanda per reduir el consum, difondre i promocionar la generació distribuïda i millorar ostensiblement la xarxa de distribució adequant-la al nou model descentralitzat. En aquest context convé ressaltar l'obsolescència d'inversions com la MAT, que en lloc de mirar cap al futur, apunten cap a la pervivència, cega i interessada, del sistema centralitzat. Dic interessada perquè el que les grans empreses elèctriques estan fent és configurar un sistema elèctric a la seva mida que els permeti actuar com a monopolis per damunt del control governamental i fer el seu negoci. El que no ens podíem pensar era que el mateix govern d'esquerres els nomenaria com a alts càrrecs d'Energia i que manarien a dins del mateix govern. Tots tres partits, per tant, són i seran coresponsables de la ganivetada irreversible si s'arriba a construir la MAT.

Als antípodes d'aquestes conclusions, i de fet de qualsevol argumentació racional, crida l'atenció que aprofitant l'actual situació de desgavell i crisi, i en lloc d'exigir les responsabilitats a qui pertoca, es vulguin culpabilitzar els moviments contraris a determinades infraestructures energètiques (etiquetats com a «cultura del no»). Quin sarcasme! Potser ha arribat l'hora de penjar medalles als tres partits del govern pel gran servei que fan als *lobbies* energètics... i acabar el lliurament de premis amb Don Mario Monti, el gran *showman* europeu, aplaudit pels habituals acòlits del sistema, que ha alarmat el territori amb les seves rucades i discriminacions (ells en diuen recomanacions!). Això sí, pagant la festa de les guspies elèctriques tots nosaltres (cornuts i pagar el beure!). Pobre país, el

GIRONA | ACN/P.T.V. La Plataforma No a la MAT -a dalt- va optar per presentar les al·legacions a la subdelegació del Govern de l'Estat a Girona i no a la Generalitat. A baix, representants dels veïns de Santa Coloma i el regidor de Participació -segon per l'esquerra- mostren fotografies amb el traçat de la línia aèria dibuixat.

El projecte per construir el segon tram de la línia de molt alta tensió, entre Bescanó i Santa Llogaia d'Àlguema, va motivar ahir la presentació de més de 2.100 al·legacions a Girona. Un grup independent de veïns de Santa Coloma de Farners va aportar el bloc més nombrós, 1.800 al·legacions, mentre que CiU de Sant Julià de Ramis i Medinyà en va dur més de 300 i la plataforma No a la MAT, 53.

D'aquestes últimes, No a la MAT va presentar 50 al·legacions de particulars i 3 d'entitats, en concret de l'Associació Turisme Rural de la Selva, Anglès Verd i la CUP de Girona. El seu objectiu és frenar el projecte, demanant que no es doni la utilitat pública a aquest segon tram i denunciant que hi ha un "fraud de llei" tant en la tramitació de la infraestructura com en l'inici de les obres entre Sentmenat i Bescanó. El portaveu de No a la MAT, Pasqual Aguilar, va explicar que han optat per presentar les al·legacions a la subdelegació del Govern espanyol a Girona perquè de la Generalitat no n'esperen "absolutament res" després que hagin "demostrat" la seva "submissió" als interessos de l'administració de Zapatero i de la companyia Red Eléctrica. Durant el període d'al·legacions del primer tram, també en van presentar i van rebre una resposta negativa. Ara, però, Aguilar confia que el procés per la via judicial arribi a bon port. Va explicar que preveuen que la resolució del contenciós administratiu presentat al Tribunal Suprem, a Madrid, "demostrï" totes les "irregularitats".

En el text presentat ahir a la subdelegació del Govern estatal a Girona, No a la MAT demana que no es doni la utilitat pública. A més, Aguilar va detallar que no donen per vàlida l'opció de demanar el soterrament perquè creuen que és "abaixar el cap" i acceptar una infraestructura quan "encara ningú" ha demostrat la necessitat de fer-la. Per això, van reiterar la necessitat de demostrar "amb dades" que la MAT és realment imprescindible per poder "començar a parlar" d'alternatives.

Aguilar també va criticar que Red Eléctrica no tingui en compte els riscos per a la salut, de contaminació i de risc d'incendis que pot comportar la MAT.

Finalment, Aguilar va denunciar una "discriminació" cap als catalans, lamentant que només un 12% del territori tingui la infraestructura soterrada i en el 88% de la superfície passi de forma aèria. També va criticar el paper del mediador europeu, Mario Monti, perquè considera que "no ha fet la feina" que li havia encomanat la Unió Europea (UE) perquè no ha buscat alternatives a la MAT. "S'ha plegat als interessos del Govern espanyol", va lamentar Aguilar.

Abans, una plataforma independent de ciutadans de Santa Coloma de Farners va presentar 1.800 al·legacions als serveis territorials d'Energia i Mines de Girona, demanant que es paralitzi la tramitació del projecte executiu del ramal de la MAT entre aquest municipi i Riudarenes. La voluntat d'aquests ciutadans és que s'estudiïn alternatives que girin entorn al soterrament de la línia de 400 kV.

Patrimoni selvatà en perill

A les 10 del matí, representants d'aquest grup de ciutadans i un regidor de l'Ajuntament de Santa Coloma es van dirigir a la Direcció General d'Energia i Mines dels serveis territorials d'Economia i Finances de la Generalitat a Girona. Carregats amb caixes plenes de signatures donant suport a les al·legacions contra el projecte de línia aèria entre Santa Coloma i Riudarenes, van afirmar el seu "rebuig" al projecte i van demanar que la MAT "se soterrï" en aquest ramal. En l'al·legació, argumenten que el brançal Guillerries-Riudarenes conté "bona part" del patrimoni cultural i paisatgístic de Santa Coloma de Farners. La ruta de les ermites romàniques, el conjunt medieval de Farners, el castell o el Turó del Vent són algunes de les peces del patrimoni local que es veurien afectades per la línia.

El veïns van considerar que una prova del "rebuig" de la ciutadania al projecte és que "només" en tres setmanes hagin pogut recollir 1.800 signatures en contra. Aquestes firmes formen part de l'annex de les al·legacions, on també hi ha fotomuntatges que simulen com quedarà el paisatge quan hi hagi les torres instal·lades.

Tot i ser una plataforma de veïns independent, el regidor de Participació Ciutadana de Santa Coloma de Farners, Joan Martí, va voler ser-hi present per donar "tot el suport" a la iniciativa ciutadana. Va assegurar que el consistori "està d'acord" amb la reclamació de soterrar la MAT. També va lamentar que no s'hagin pogut fer aportacions i obrir un debat fins que hi ha un projecte executiu.

Finalment, el grup de CiU de Sant Julià de Ramis i Medinyà també va presentar més de 300 escrits en contra del segon tram de la MAT recollits al municipi i reclamant el soterrament de la infraestructura. El portaveu local de CiU, Patrici Oliveras, es va mostrar preocupat per "la insistència" en la ubicació d'una subestació a la població. I, respecte el gran nombre d'infraestructures que travessen aquest terme municipal, Oliveras va apuntar que "no ens poden demanar més solidaritat territorial".

El govern francès i l'espanyol crearan una societat mixta passat l'estiu per construir el tram fronterer de la MAT

Anunciaran avui un acord per soterrar la interconnexió elèctrica abans del 2012

[M.VICENTE AGÈNCIES](#). Madrid

Els governs francès i espanyol volen tenir constituïda a la tardor una societat conjunta per promoure la construcció del tram internacional de la MAT. El president espanyol, José Luis Rodríguez Zapatero, i el primer ministre francès, François Fillon, anunciaran previsiblement avui l'acord per soterrar la interconnexió entre Santa Llogaia i Baixàs abans de l'any 2012, segons fonts de l'executiu espanyol. Ahir els dos governs ultimaven detalls sobre el finançament de la infraestructura.

+ Obres de la MAT a Bescanó, les primeres a la demarcació junt amb Viladrau. Foto: M.RUIZ

L'acord sobre el tram fronterer de la MAT serà un dels temes clau de la cimera francoespanyola que es fa avui a Saragossa, aprofitant que a la ciutat se celebra l'Expo. Tot i que, segons fonts del govern espanyol, no està previst que avui es parli d'una data de posada en funcionament de la línia elèctrica, sí que els dos governs aposten perquè la infraestructura estigui a punt abans del 2012. De fet, els dos governs tenen previst constituir l'empresa mixta que ha de promoure la línia després de l'estiu, a tot estirar a l'octubre. Aquesta societat serà el punt de partida per a la construcció de la MAT en els més de 50 quilòmetres que separen Santa Llogaia (Alt Empordà) i Baixàs (Rosselló), que tot apunta que es farà soterrada i amb corrent continu, seguint les recomanacions del mediador europeu, Mario Monti.

Tot apunta també que el president del govern espanyol, José Luis Rodríguez Zapatero, i el seu homòleg francès, François Fillon, anunciaran el traçat definitiu de la interconnexió, que sembla que seguirà les infraestructures actuals –AP-7 i TAV– i que travessarà la frontera per la Jonquera. De fet, les dues parts s'havien compromès a tenir una solució pactada abans del 30 de juny. El problema més important del soterrament és el finançament, ja que la infraestructura s'encarirà molt més. Tot i que hi ha més tram per soterrar a la banda nord-catalana, el govern espanyol estaria disposat a pagar el 50% del cost, segons fonts de La Moncloa.

A la cimera també hi assistiran el president de la Generalitat, José Montilla, i els de les regions de Migdia-Pirineus, Llenguadoc i Aquitània, així com diversos ministres dels dos executius. La proposta es coneixerà cap a dos quarts de set de la tarda.

L'Ajuntament de Sant Julià de Ramis va posar en coneixement de la Generalitat la setmana passada que l'estudi d'impacte ambiental de la MAT no s'adiu amb el pla general. Així ho recull l'informe que el consistori va enviar el 16 de juny al Departament d'Economia i Finances. En aquest informe, es destaca que el pla general del municipi recull explícitament que no es permetrà que cap línia elèctrica aèria nova, ja sigui de baixa o alta tensió, passi per zones de sòl no urbanitzable i de protecció especial, com preveu el projecte de la polèmica MAT.

Per això, l'alcalde de Sant Julià, Narcís Casassa, deixa clar que tenint en compte el planejament urbanístic, aprovat al 30 de maig del 2007, no és viable el traçat aeri que preveu Red Eléctrica. «Tenim la responsabilitat de com passa pel territori i intentarem que la línia tingui la mínima afectació a Sant Julià, per tant, si mai ha de passar, que sigui soterrada», conclou Casassa. Una altra preocupació és la ubicació inicial de la subestació elèctrica. Casassa diu que la construcció d'aquesta infraestructura en una zona propera a l'N-II suposarà un gran impacte visual. Per aquest motiu, el consistori està negociant amb l'empresa el trasllat de la subestació a un altre indret del terme municipal. L'equip de govern proposa un punt entre l'N-II i l'AP-7 més allunyat de l'emplaçament previst pel projecte. Tota aquesta informació l'han fet arribar als veïns, sobretot, als més propers al traçat elèctric.

